

Seg skal anføre, hvad der blev udtalt af Mænd som Tjehning og Monrad, der begge have haft en saa overordentlig Indflydelse paa den Praksis, der i mange Maader i konstitutionel Henseende og ogsaa med Hensyn til disse Forhold har udviklet sig her i Tinget. Tjehning udtaler sig — Folketings-tidenden for 1858 Sp. 51 — blandt andet saaledes: „Hvorledes kommer man til Bished, om en Vælger, som ikke kan skrive sit Navn, som knap kan bogstavere det rigtig, erkender, om hans Navn staar paa Listen eller ikke? Dertil havdes et simpelt Middel, og det er, at Listerne ere udlagte til almindeligt Eftersyn, hvor enhver Vælger har at undersøge, om hans Navn er opført saaledes paa Listen, at det er tilfredsstillende for ham. Naar, finder han sig nu ikke tilfredsstillet ved den Maade, hvorpaa hans Navn er opført, saa gør han i Tide sin Indsigelse derimod, men har han ladet det staa saaledes, som det findes paa Listen, saa har han underkastet sig de Følger, som flyde deraf.“ Tjehning udtaler sig videre saaledes: (Folketings-tidenden s. A., Sp. 63—64.) „Seg paaistaar, at der hele Landet over ikke er et eneste Sted, hvor vi ikke, naar vi undersøge Valglisterne nøje, naar vi undersøge, hvorledes det er gaaet til ved Valghandlingen, ville finde en eller anden Fejl, der i det mindste er lige saa stor som den her omtalte“, og mod Slutningen af sine Bemærkninger siger Tjehning: „Vil man blot blive ved den Fejl, der her er begaaet ved Valget, saa, gentager jeg, kommer man til at fuldføre ethvert Valg, hvorover der kommer Klage; thi man vil ved ethvert Valg finde Fejl af den Art. Vi have haft mange Fejl af lignende Art, men hvor der ikke har været nogen ganske særdeles Grund, hvor der ikke har været oplyst nogen Mislighed ved Listernes Affattelse, eller hvor man ikke har haft en Overbevisning om, at der med Forsæt har været handlet urigtig, der er Valget blevet erklæret gyldigt.“ Det var Tjehnings Betragtning af dette Forhold, og den lader intet i Henseende til Tydelighed tilbage at ønske. Monrad udtaler sig om dette Valg — Folketings-tidende s. A., Sp. 75 — bl. a. saaledes: „Naar vi gaa nærmere ind paa den foreliggende Sag, saa maa vi felne imellem selve Valgatten og Valglisternes Affattelse, hvilket er to ganske forskellige Ting. Der kan være begaaet tusinde og atter tusinde Fejl ved Valglisternes Affattelse, uden at det gør noget med Hensyn til Valgenes Gyldighed; ere Valglisterne en Gang til Stede, have de ligget ude deres Tid, saa ere de, hvilke Fejl og Udelabelser, her end maatte findes i dem, dermed afflut-

tede“. Han tilføjer senere: „Seg kan ikke se andet, end at det er vedkommendes egen Sag, naar han vil være fuldkommen sikker, da hver Gang selv at efterse Valglisten for at se, om hans Navn er stavet paa rette Maade og indført paa rette Sted.“ Det er Monrads Betragtning af dette Forhold, det er Tjehnings Betragtning af dette Forhold, og jeg tror, at deres Opfattelse er i fuld Overensstemmelse med Bestemmelserne saa vel i den gamle Valglov, der gjaldt under Juni-grundloven, som med den nyligende Valglov. Valglovens §§ 8—21 inklusive indeholde jo meget nøjagtige Bestemmelser om, hvorledes denne Akt af Valghandlingen foregaar hvert Aar i Kommunerne. Kommunalbestyrelserne afslutte i hvert Aars Februar Maaned Revisionen af Valglisterne, og naar dette er sket, bekendtgøres det med lovligt Varjel, at Valglisterne henligge til Eftersyn i de første 8 Dage af Marts Maaned, og naar der ingen Klager indkomme over Listerne inden den 11te Marts, ere disse Lister gyldige, og der bliver at stemme efter disse hele Aaret rundt. Kommer der Klager over Valglisten, affiger vedkommende Kommunalbestyrelse en Kendelse, og i visse Tilfælde og under visse Forhold kan denne Kendelse indaendes for Domstolene. Ifølge Valglovens Bestemmelse er der saaledes kun to Myndigheder, der kunne forandre Valglisterne, og det er Kommunalbestyrelserne og Domstolene alt inden for de Tidsfrister, som Valgloven fastsætter, og denne Opfattelse er, hvad det ikke blot af de Mænd, jeg nævnte før, uen senere her i Tinget af Mænd som Berg, der meget stærkt har gjort den Paastand gældende, at Valglisten, naar den er lovlig berigtiget, og ikke er forfalsket eller gjort saa umulig, at der overhovedet ikke kan foretages Afstemning efter den, er den eneste gyldige Norm, der bør følges ved Afstemningen, og det er jo ogsaa givet, at havde dette Ting forfalsket dette Valg, hvorom her er Tale, i den overordentlige Samling efter Valgene, saa vilde Valget være foregaaet efter de samme Lister, og dersom den Dag, Tilføgslisten angiver for de vedkommende, der have klaget, ikke var oprunden ved det ny Valg, maatte Valglisterførerne selvfølgelig have afsigt dem paa ny, thi disse have kun at følge de Lister, der paa lovlig Maade ere berigtigede, og som ere overgivne dem til Grundlag for den skriftlige Afstemning. Seg skal imidlertid fremsføre andre Eksempler. Strafs efter, at vi havde faaet Grundloven af 28de Juli 1866, afholdtes der Valg til Folketinget samme Aar, der indløb da ogsaa Klager over forskellige Valg, og i disse Klager findes der mange Anteposter over, at